

PORYWANIE (4) sb n

o oraz a jasne; e z tekstów nieoznaczających é oraz -é.

sg N porywani(e) (3). ◇ G porywaniã (1).

Sł stp brak, Cn s.v. porwanie, Linde bez cytatu s.v. porwać się; poza tym XVIII w. porywanie się s.v. porywać się.

I. Rzeczownik od „porywać” (2) :

1. Sięganie po coś, branie, chwytanie czegoś [czego do czego] (1) :

Wyrażenie: »ustawiczne porywanie« (1): Operarius usus, Vřtáviczne vřzywánie/ álbo porywánie czego do yákiey roboty. Mącz 264c.

2. Kierowanie; przen [czego do czego] (1) :

Wyrażenie: »porywanie rąk« = czynienie czegoś (1): zá zániedbáním y wywracáním łądow przychodzi rořtyrk/ wařń pořpolita y káždego z ofobná włafna. zkąd rořtą nienawiřci/ nieprzyiázni/ řwary/ rąk porywánie to do ran/ to do mordow/ y do wiela złego [*manuum iniectioes tum ad vulnera, tum ad caedes, et quae non mala*]? ModrzBaz 138.

II. Rzeczownik od „porywać się”: podnoszenie się, zrywanie się (o budzeniu się w oszołomieniu) (2) :
Ktory řye porywa ze řnu/ podobny řzalonemu/ álbo wielce pijánemu. Ale to ták ma być rozumiano/ iefli řye mu to porywánie nigdy nie przydawáło/ á tego do řyebie pierwey nie znał. GroicPorz 114v.

Wyrażenie: »porywanie snu« (1): Abowiem iefli to pierwey czuł do řyebie/ y s tákiego porywánia řnu/ álbo [!] z iákiego záchwycenia á řzaleńřtwá ludźiom řzkodził: winien iefth mężoboyřtwá. GroicPorz 114v.

Synonim: **I.1. branie.**

Cf **PORYWAĆ, PORYWAĆ SIĘ**